

Foaia Diecezană

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

<p>Prețul abonamentului:</p> <p>Pe un an . . . . . 240 Lei Pe jumătate de an . . . . . 120 Lei Pe un pătrar de an . . . . . 60 Lei Un număr . . . . . 5 Lei Pentru străinătate pe un an . . . 300 Lei</p>	<p>APARE DUMINECA</p> <p>Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacției „Foaia Diecezană”, iar banii pentru abonamente și inserațiuni se trimit administrației „Tipografia și Librăria Diecezană” în Caransebeș.</p>	<p>Prețul inserțiunilor:</p> <p>Pentru publicațiuni oficiale, concușe edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei</p>
--	---	--

RADSA.

Mahomedanismul, care numără aproape 300 milioane de suflete, per eminentiam este religia predestinației. După concepția mahomedană Dumnezeu este un tiran Atotputernic, care înainte de facerea lumii a stabilit un plan după care oamenii se vor împărți numai în două tabere. Una va fi a dreptcredincioșilor, a mozlimilor, iar cealaltă tabără va cuprinde adunătura necredincioasă numită: „radsa”.

Nenorocții din tabăra a doua nu au nici un drept nici la plăcerile pământului nici la plăcerile răului.

Interesant este că în urma întemeietorilor de religii s'au ivit faurii cari au pus pe nicovală învățăturile religioase și apoi cu barosanele le-au bătucit și le-au format așa cum pretindeau întereșele celor puternici.

Islamul, răspunderea pentru potopul de sânge pe care l-a produs în mijlocul popoarelor europene, simplaminte a pus-o în cărcă lui Mahomed marele profet. Așa a poruncit Allah să cucerim lumea, spuneau Turcii, rupeau copii creștini dela sânurile mamelor. Mahomed a fixat scopul, iar faurii au formulat mijloacele. Dar ce a făcut izlamul la nici un caz nu poate accepta creștinismul blând și luminat. Și totuși când privim faptele dușmanilor scumpei noastre țări cari spun că sunt creștini sadea, rămânem înmărmuriți. Propaganda în contra noastră cu ziare cu cărți și cu hărți a ajuns azi să formeze un adevărat potop. Esența acestei puzderii de minciuni tipărite și ilustrate este credința în predestinația mahomedană. Orice am face noi Românii trebuie să rămânem radsa, adunătura fără nici un drept, iar d-lor mozlimi cu drepturi nelimitate în ceruri și pe pământ.

Noi punem o singură întrebare: cu ce drept să mai numesc dușmanii noștri de moarte cre-

știni, și încă apărători vajnici ai creștinismului, când faptele lor îi arată adepți orbi ai predestinației mohamedane? Ce comunitate poate să mai fie între altarele noastre creștine și între ale lor numite creștine, cum ar fi logic și firesc să fie, când unii urmăm sincer învățăturile lui Iisus Hristos, iar alții merg pe urmele lui Mahomed?

Teoria predestinației ne cauzează multe rele în liniile mari ale vieții dar ea este și mai periculoasă când o aplicăm în viața cea de toate zilele fiindcă această teorie repudiată pedeaștrul de simțul moral care cere muncă și merit, se potrivește cu căpușile și nu cu oamenii.

Curioasă goangă este căpușa simbolul cel mai adevărat al predestinației. Dacă ar ști să vorbească aceste gongi sigur că ne-ar spune că au un drept de a nu intra niciodată în lemne ci numai în carne moale. Celi lor coama leului împărat al pustietăților, aripile maiestoase ale vulturilor și fruntea lată a oamenilor cu creeri plini de lumină?

Când va intra un regiment de căpușe sub aripile vulturilor și vor începe să-i sugă sângele acuși o să-l vezi cum stă zgulit și beteag în cutare colț de stâncă.

Vai de coama leului falnic când vor tăbări asupra lui căpușile, are să se tăvălească și să urle de spaimă tuturor fiarelor, dar degeaba toate, din el nu vor rămâne decât pielea și oasele.

Și mai bine nu pătește nici bietul om atăcat de căpușe fiindcă până nu i le scoate doctorul cu siringa de sub piele e abătut și nenorocit de prea multă scărpanitură fără rezultat.

Dacă neamul nostru românesc secole de-a rândul aproape pretutindenea a fost chinuit de căpuși, fruntea în bătălia aceasta amarnică cu insectele necruțătoare am dus-o noi bănățenii.

Răurile noastre au fost din veci în veci pline cu pești gustoși, pădurile noastre pline cu

mure și cu vânat, holdele noastre întotdeauna au legănat spice de aur grele de boabe dulci. Și asta a fost o invitație pentru căpușe.

Și iată ce se încumetă să spună o căpușă cu condei „Neamul acesta românesc deabea în secolul al XVII se arată prin locurile unde este azi și apoi și atunci el constă din păstori de oi și capre din cărbunari și teneucitori“. Căpușile cele cu teoria predestinației se înșală amarnic dacă ne socotesc de „radse“ fiindcă noi suntem un neam cu conștiință luminoasă care vom găsi siringa lecuitoare.

De aceea căpuși vă rugăm să mai poftiți și în lemne.

Dr. Ștefan Cioroianu
protopop.

Peripețiile unor finanțe.*)

III.

În cele ce urmează continu firul întrerupt în Nrul 14 din 1940 al acestei foi oficiale.

Pentru a se putea face demersurile necesare în scopul de a se obține despăgubiri corespunzătoare tuturor daunelor suferite de episcopia noastră în războiul mondial, Consiliul dirigent a invitat Consistorul eparhial să înainteze tablouri amănunțite despre toate pagubele, pe cari le-au avut în cursul anilor de război toate așezămintele bisericesti, școlare și cele filantropice-culturale, susținute de biserică atât la centru cât și în provincie.

Tablourile s'au înaintat fără ca eparhia să fi primit despăgubirea pusă în vedere, deci în ultima analiză a rămas, ca pagubele din chestiune să le supoarte biserica din venitele proprii.

În nex cu reforma cea mare, numită agrară, mai fac cunoscut, că Consistorul diecezan a reprezentat în mod consecvent punctul de vedere, că sesiunile parohiale reduse nu cad nici sub expropriere, nici sub arendare forțată.

Dupăcum știm Consistorul a dat acele sesiuni în arendă la licitație publică, iar venitul lor curat a intrat conform statutelor la fondul preoțesc pentru ajutorarea văduvelor și a orfanilor de preoți, adică serveau un scop comun și caritativ al preoțimei din întreaga eparhie.

Menirea aceasta a sesiunilor parohiale reduse era numai trecătoare, pentru că în România nouă reînființarea parohiilor reduse s'a înlesnit, fiind acum împrejurările schimbate și în conse-

cință dată posibilitatea de a se asigura ajutorul de stat și pe seama parohiilor reduse.

Contrar punctului de vedere al Consistorului, unele comisiuni agrare au decis arendarea forțată a sesiunilor reduse, în contra cărei decisiuni s'a făcut remonstrația cuvenită.

Numai după ce chiriarul Josif, sprijinit de câțiva mireni cu trecere în cercurile politice, a luat contact personal cu generalul Alexandru Averescu, care pe atunci era președinte al Consiliului de Miniștri, a succedat să fie sesiunile reduse salvate de expropriere.

Acceptându-se punctul de vedere al Bisericii, s'a votat „Legea reformei agrare pentru Transilvania, Banat, Crișana și Maramureș“ astfel, că scutirea de expropriere s'a extins asupra întregului complex al sesiunilor parohiale reduse.

Executarea acestei legi votate de legislația țării și rămase definitive, a cauzat multă spargere de cap, multă corespondență oficială, precum și multe neplăceri, pe cari am avut să le îndurăm.

Zi cu zi sporia numărul scriptelor oficiale în obiectul reformei agrare, încât brațele unui singur om nu le mai putea ridica din arhivă, trebuind convolutul actelor legate cu chingi ca să nu se destrame.

Unele forme de procedură erau direct bizare. De exemplu: în anumite cazuri cei interesați nu se citau înscris, ci termenul de dezbateri se afișa pe tabla neagră la judecătorie. Deci zilnic trebuia să treci, sau să angajezi pe cineva încrezut să treacă pe acolo și să se convingă „de visu“ nu cumva e fixat termenul în cauză.

De aci proveneau nemulțumiri, critici, enervări și câte altele.

Hărțuiala înreunată cu executarea acestei reforme radicale a durat ani de zile în cursul cărui timp în mijlocul unor agitații au văzut lumina zilei multe intervenții înscris, proteste, apeluri și cereri de revizuire.

Veniseră pe atunci în părțile noastre judecătorești, cari nu cunoșteau referințele de aici, de unde izvorâră anumite neînțelegeri. Au fost însă și judecătorești de aceia, cari au menajat interesele Bisericii între marginile date de lege, pentru ceace și cu această ocazie le exprimăm mulțumiri.

În ședința din 15 Ianuarie 1921 a încadrat Consistorul eparhial pe aplicații săi, cei ce s'au aflat la 1 Ianuarie 1921 în serviciul eparhiei, cerându-se diferența trebuicioasă la executarea încadrării începând cu 1 Septembrie 1919.

Ministerul Cultelor a luat la cunoștință regularea trebuințelor de retribuțiuni ale angajați-

*) Vezi Nrli 10 și 14 din 1940.

lor consistoriali cu Septembrie 1919, totuși din motive din ordin bugetar n'a ordonat suma recerută pentru acoperirea cheltuielilor personale pe timpul dela 1 Septembrie 1919 până la 31 Martie 1920.

Cu timpul s'au urcat treptat retribuțiunile atât ale funcționarilor eclesiastici, cât și ale profesorilor dela institutul nostru teologic.

Aici e locul să intercalez cazul de moarte din anul 1921 al văduvei Maria Curescu născută Stoilin.

În înțelesul testamentului defunctei eparhia noastră a moștenit întreaga ei avere mobilă pe lângă mai multe îndatoriri în favorul celor enumerați în testament.

În special a moștenit cu drept de proprietate, trei case, două grădini și niște parcele de pământ, fiind eparhia îndatorată să formeze din averea moștenită un fond, care va servi scopul de a se înființa și apoi a se susține în Caransebeș un azil pentru bărbați și femei bătrâne și neputincioase, ce aparțin bisericii noastre ortodoxe.

De rândul acesta mai amintesc, că conform dispozițiilor tratatelor de pace s'au făcut cele de lipsă pentru stampilarea și retragerea efectelor de stat austro-ungare ale eparhiei pecum și a celor ce se aflau numai în administrarea Consistorului, apoi s'au făcut fasiunile cerute de comisiunea de lichidare, instituită pentru executarea dispozițiilor economice și financiare ale tratatelor de pace.

Într'un număr viitor urmează rezultatul final al expropriierilor făcute din pământul domeniilor diecezane.

Aurel Moacă.

Baptismul nu e cult.

De: Pr. Dimitrie Blidariu.

După ce s'a dat câștig de cauză baptiștilor din România, publicându-li-se „Statutul“ lor în „Monitorul Oficial“ Nr. 34, din 10 Februarie a. c., acest lucru produsese o surpriză și o nemulțumire prin faptul că li se recunoștea calitatea de *cult*. Acest statut fabricat de baptiști, trebuia purificat și cât mai bine cernut prin sita dreptății.

A ridică baptismul la valoare de cult, adecă ridicat la aceiași cinste ca ortodoxia dominantă și ca celelalte culte istorice recunoscute, era o încălcare a Legii cultelor, care, specifică cari sunt cultele recunoscute.

Trebuia deci o clarificare și iată că nu a întârziat.

Dau aici publicității ordinul Prefecturii Jud. Severin dat organelor în subordine privitor la baptiști și anume: „Pretura Plasei Sacul Nr. 695/1940. Sacul, la 20 Martie 1940. Privește Baptiști. Tuturor Notariatelor. În urma ord. Prefecturii Nr. 5250/1940, Vă facem cunoscut după cum comunică Min. Cultelor și Artelor cu adresa Nr. 1127/1940, baptismul *nu este cult* ci o asociație religioasă, întru cât legea nu-l menționează printre cultele istorice și nici n'a intervenit o lege care să-l declare cult recunoscut, conform art. 22 din legea cultelor. În consecință potrivit cererei acelui Departament Vă invităm a lua măsuri ca în actele de stare civilă credincioșii baptiști cât și copiii lor să fie trecute în registrele lor de stare civilă sub titlul de aconfesional. Această normă se va aplica la nașteri, căsătorii sau decese. Pretor, Faur“.

Așadar, suntem clarificați: baptismul nu e cult, ci numai o asociație religioasă tolerată.

Să nu tresăltăm totuși de bucurie, căci n'am scăpat încă de pericol. Biserica este totuși amenințată și mai ales preoțimea. Le cunoaștem doar foarte bine ținta acestor cozi de topor, cari foarte bine puteau să rămână acolo de unde au plecat și să nu mai turbure apa pentru profitorii cu punga plină, mai ales că mulți, poate chiar majoritatea prozelitilor sunt români plecați din ortodoxie, și mai ales din pătura țărănilor.

O întrebare. Românii ortodocși intrați în baptism pe motiv că au fost însetați de mântuire și pocăință, numai în baptism au putut-o găsi? Cred că nu. Greșit drum au apucat. De altfel cei mai mulți recunosc acest lucru, dar mai băjbăie încă în întunerec. Regretul i-a cuprins pe mulți, dar le lipsește curajul fiului rățacit din evanghelie, căci polițaiul (predicatorul) e la spate și frica de el îl oprește de a lua o hotărâre.

Cunoscând felul cum s'a încuibat baptismul între Români și cu ce mijloace, de mult trebuia lichidată această sectă, tot atât de periculoasă ca ori care alta.

Este doar constatat atât de bine și oricine o recunoaște, că proganda baptistă în România este finanțată de masoneria de peste mări și oceane pe deoparte, și de propaganda iredentistă maghiară pe de altă parte.

Mintea sănătoasă a oricărui bun român și creștin adevărat nu poate admite că tocmai baptiștii americani, englezi, unguri, iudeo-masoni, cari nu știu o iotă românește și nu au în nimic comun cu noi, să le pară atât de rău de păcatele Românilor și să vină în România să predice Românilor pocăința, iertarea păcatelor și iubirea creștină, ca și când Români ar fi ca niște sălbatici din Africa, cari trebuie încreștinați și

n'ar cunoaște adevărata religie creștină, moștenită și păstrată neștirbită dela Mântuitorul.

Sentimentele ce le nutresc vecinii noștri dela vest — ungurii — față pe Români oricine le cunoaște, mai ales noi cei de aici cărora ne-au fost stăpânitori și știm apoi ce binevoitori au fost ei ortodoxiei românești. Cazul dela 1700 a lui Atanasie Anghel, mai apoi Episcopia dela Hajdu Dorog, și altele sunt isprăvile lor, iar acum ce rol pot avea predicatorii bapțiști unguri printre Români? Credeți oare că acești predicatori vor mântuirea sufletelor românești? Nu putem crede. Rolul lor este dublu și de pretinși apostoli și de propagatori de răsvrătire între Români de a le distruge credința strămoșească, care le-a păstrat limba, obiceiurile și unitatea națională.

Am atins aceste chestiuni cu gândul curat, de a arăta pericolul baptist pentru ortodoxia românească și pentru statul român, profitând și de faptul că prin bunăvoința dlui Notar de aici am putut da publicității prin organul nostru, un ordin ulterior din partea forurilor competente menit să aducă o clarificare într'o chestiune de un interes mare pentru biserică și preoțime.

Desigur acolo unde D-nii notari arată bunăvoință față de preoțime, ori care preot se va putea convinge personal despre ordinul de mai sus.

Ori câtă trudă, oricâtă stăruință depune preoțimea de a aduce la matcă pe cei rătăciți, totul rămâne fără nici un succes, căci nu se lasă convinși ci persistă cu dârzenie în convingerea lor rătăcită și în asemenea cazuri, nu ne rămâne altceva de făcut decât după cuvintele sfintei scripturi: trebuie considerați ca niște „păgâni și vameși” (Matei c. 18, v. 17).

Hristos și veacul nostru.

de Ioan Racoveanu-Nera.

Sensul descinderii și încarnării minunate a celei de a doua fețe dumnezeiești în persoana vie, reală și palpabilă a Mântuitorului nostru Iisus Hristos, care a spulberat după înviere până și bănuiala șovăielnicului Toma, este strict dogmato-parenetic.

În urma denunțării raporturilor de filiațiune, prin ispitirea isbutită a Diavolului administrată protopărinților, aceștia au căzut în osânda păcatului sub al cărui imperiu a vegetat omenirea până la întruparea Mântuitorului, care cu prețul morții Sale a răscumpărat neamul omenesc din păcat.

Era într'adevăr atât de mare greșeala adusă Creatorului de către creatură încât numai o pu-

tere dumnezească era în măsură să șteargă vina, dar fiindcă ea a fost săvârșită de om, economia divină a cerut ca dintr'un feciorelnic pântec de femei să răsară, simbolic, vlăstarul-Dumnezeu, care să ridice păcatul lumii, chip de om având.

Dar pe lângă păcatul strămoșesc, omenirea mai era cotropită și de o mulțime de alte păcate și vicii, toate derivând din cel dintâu.

Și contra acestora omul trebuia să lupte. Dar cum? cu ce fel de arme?

Toate acestea numai Iisus Hristos era în drept și în măsură să le descopere oamenilor în timp.

Iată de ce necesitatea viețuirii Lui în lume ca să arate oamenilor calea mântuirii.

Omul a venit pe lume cu chipul lui Dumnezeu. Dar în urma păcatului neascultării chipul i-s'a întunecat. Pentru redobândirea stării anterioare cât și pentru a-și însuși asemănarea Creatorului său, omul avea și are să lupte în această lume cu tot soiul de patimi și vicisitudini cari îl însoțesc pretutindeni.

Cum și în ce chip, tot Mântuitorul îl va arăta.

Apostolatul lui Iisus Hristos în lume produce o revoluție spirituală în care se desmetesc frunți și se fortifică virtuți și caractere cari în pofida legilor austere, preferă martiriul aparentei „Pax romana”, cotropitoare de suflete și generatoare de patimi și desfrâu.

Când își socotește misiunea îndeplinită, Mântuitorul își dă duhul, ștergând blestemul legii și lăsând în urma Sa Biserica întărită pe stâlpii cei neștrămutați ai credinței apostolilor și învățăcelilor cari întăriți în văpaia sângelui martirilor fără număr, au aprins la orizont un foc cald, incandescent de cald, care avea să lumineze omenirea peste veacuri.

Și așa s'a fundamentat Creștinismul care a depășit istoricește toate școalele și curente, căci în timp ce acestea din urmă se măcinau în decursul vremii răsturnate de unii și criticate de alții, legea lui Hristos s'a înaripat tot mai viu, din veac în veac, datorită percepțelor sale atât de sublime cari vor cuprinde și vor canaliza spre destin toate aspirațiile secolelor ce s'au scurs și celor ce-au să vie.

Sunt două mii de ani dela venirea lui Hristos în lume, dar temeiurile doctrinei Lui, de parte de-a fi socotite desvete s'au dovedit a corespunde tuturor cerințelor și a cuprinde, principial, chiar cele mai moderne nizuinți ale secolului nostru.

Ar fi o eroare incomensurabilă să cultivăm în suflet bănuiala că legea lui Hristos ar fi corespuns doar timpului în care s'a dezvoltat, dar pe măsură ce veacurile s'au scurs, s'a pe-

rimat, altele fiind concepțiile de viață ale omului modern.

Nu, hotărît nu!

Aici se poate desprinde caracterul divin și etern al creștinismului.

Menirea lumii e se progreseze, căci facultatea omului de emancipare și de cucerire a cosmosului îi e dată în dar de Creator. De-aici nu trebuie să ne gândim la nici un paradox. Și nici între standard-ul de viață de azi și percepțiile creștine nu trebuie să vedem vre'o nuanță de anacronism.

De Hristos are nevoie și ciobanul dela târlă ca și șoferul din furnicarul capitalei și agricultorul ca și industriașul marilor întreprinderii burghezului ca și artistul, fiecare însă după puterea lui de comprehensiune și după aspirațiile sale.

Și Mântuitorul, fiecărui și pretutindeni, îi surâde cu blândețe când este solicitat: din pașiștea înflorită a unui răzor adumbrat de-o troiță plecată la răspântii de drumuri sau din văpaia furnalelor aprinse, din brazda proaspătă sau din zgomotul asurzitor al bulevardelor și înșfârșit, fie chiar din tranșele smolite de desghețul iernii întârziate.

Hristos este același pentru unii și pentru alții. A fost același și pentru cei dinainte cu două mii de ani, este și va fi același și pentru cei de azi ca și pentru cei ce vor să fie peste veacuri.

(Urmează)

Mala Astra.

*Mi-ai răsărit în cale atât de blândă,
Făptura zămislită din mister
Stea nouă, tremurată'n colț de cer
Să-mi luminezi cărarea spre osândă...*

*Și din șuvița licăririi pale,
Mi-ai împletit o diademă'n creștet.
Un biet pribeag, cu chipul supt și veșted
Mă porți pe drumurile tale!...*

*Nu-s licăriri de viață pretutindeni
Și nici văpae de lumină'n orice stea
Ai răsărit misterioasă'n calea mea!...*

*Și n'ai lăsat cireș bătut de grindeni
Cu albul florilor prădat de vânt,
Și semeția ramurilor la pământ...*

J. B. Nara.

Recenzie.

Pr. Gh. Perva: Femeia în lumina Creștinismului*).

Păr. Gh. Perva în 44 pagini ne arată despre problema femeii, lucruri și situații demne de știut. Problema feminină a fost mult discutată de psihologi, sociologi, teologi și oameni de știință.

Este bine cunoscută situația femeii în lumea antică și medievală — în cecece privește anti-chitatea, femeia a avut o soartă urită și grea — numai creștinismul a ridicat femeia la treapta demnă de viață egală cu soțul ei. Mântuitorul Iisus Hristos a fost acela, care a recunoscut de drept și de fapt femeia.

Plecând dela constatările unor teologi creștini cari s'au ocupat de femeie în decursul veacurilor păr. Gh. Perva, pune la îndemână preoților, femeilor creștine, tinerelor fete, pagini frumoase, arătând faptele prin care a trecut femeia până'n zilele noastre.

Paginile ce le scrie Sf. Sa au darul să ne convingă despre datoriile ce trebuie să le aibe drept recunoștință femeia creștină față de Mântuitorul Iisus Hristos. Ele se pot ceti ușor, și din lectura lor desprindem pildele vii ce trebuie să animeze societatea creștină a femeilor noastre de azi.

Scenele frumoase luate din Sf. Scriptură, redate cu un colorit de stil, le putem întrebuița în conferințe, predici, meditații, atunci când trebuie să vorbim despre femeie. După cuvintele introductive, urmează următoarele capitole, demne de reținut.

1. Femeia înainte de venirea Domnului Hristos (Femeia înainte de păcatul strămoșesc. Femeia T. V. și a lumii antecreștine).
2. Domnul Hristos și femeile din Evanghelii. (Sfântă Fecioară Maria și cele dintâi femei în viața Mântuitorului. Samarineanca. Femeia păcătoasă și femeia adulteră. Femei cari cer ușurări trupești — alte mijlociri în sprijinul femeii).
3. Femeile în timpul apostolic.
4. Cum și-au arătat femeile recunoștința față de Iisus?
5. Femenismul. (Din punct de vedere familiar. Din punct de vedere economic și social. Din punct de vedere politic).
6. Femeia și căsnicia. (Fecioria, văduvia,

* Arad, 1940, preț 25 lei.

divorțul și concubinajul. Căsătoria creștină. Datoriile și jertfele femeii față de soț și cămin).

Aceste capitole ne arată mersul general al lucrării pâr. Gh. Perva. Femeia creștină are multe domenii în care poate aduce roade folositoare, în direcțiile reale se cere mult suflet și multă abnegațiune. Ea nu trebuie să piardă ocazia să nu-și desvelească dragostea sufletului ei, virtuțile și gândurile curate, cari toate fac minuni de cumișenie și de tămăduire sufletească.

Prof. C. Rudneanu.

Ș T I R I

Promovare. Eri a fost promovat Doctor în medicină absolventul facultății de medicină din Cluj Mircea Ancușa, fiul părintelui consilier referent eparhial Romul G. Ancușa. Tânărul Dr. Mircea Ancușa este modelul copilului împărțit de educație aleasă, cu minunate calități sufletești, dominate de o bărbătească voință. Frumoasa carieră ce și-a ales oferă prilejul fericit pentru valorificarea acestor calități, a căror pârgă de acum aduce atâta bucurie și cinste părinților, iar nouă bănașenilor, mândrie ! Felicitări !

Cantori diplomați au fost declarați toți cei 17 absolvenți ai școlii noastre cantorale, anume : I. Alexandru, I. Ciclovan, N. Ecob, N. Ianculescu, P. Luchescu, D. Mădroane, P. Magheș, T. Mărgan, I. Naia, P. Olariu, D. Radu, I. Suru, A. Tona, Gh. Urlică, S. Ursu, L. Vlad și A. Zbăgan. 16 au obținut nota generală foarte bine și 1 bine.

Nu-i asta ciudățenie? Anume, într'un sat din Banat românii uniți nu au avut preot. Ce s'a întâmplat. Stăpânirea bisericească li-a dat un preot rus, căzut dela ortodoxie, care nu știe o boabă românește. Bieții români, iată ce pătesc când pleacă dela matcă. Și să mai zică cineva că „unirea“ nu-i înștrăinare.

Pentru cartea I. D. au intrat următoarele contribuțiuni : Pr. Marcu Bănescu Anina 500 lei, prof. Dr. Zeno Munteanu 500 lei, prof. Constantin Vladu 500 lei, pr. Aurel Gătăianțu Tolvadia 500 lei, dl George C. Bogdan Recița 200 lei, pr. Porfir Crisciu Surducul-mic 200 lei. Total 2400 lei. Suma anterioară lei 2500, total general lei 4900.

Bibliografie.

Părintele Diacon Octavian Lipovan profesor de cântare și tipic dela Școala Normală confesională „D. Tichindeal“ din Arad, a compus Antifonul 12 : Acestea zice Domnul către Iidovi pe tema glasului opt, pentru cor mixt. Partitura e frumos tipărită la Diecezana Arad.

Tot d-sa a mai publicat următoarele partituri cu bun succes și cu mare răsunset în lumea corurilor și iubitorilor de cântare : *Marș, Revizioniștilor, Veniți către mine, Toate plugurile ară și Hora Străjerilor.*

Concurs

Ad. Nr 53 par ex 1940.

În baza ordinului Veneratului Consiliu Eparhial Nr. 1130 B. ex. 1940 din 23 Februarie, consiliul parohial ort. rom. din comuna **Câlnic**, protopresbiteratul Bocșamontană, publică concurs pentru ocuparea postului de paroh dela parohia I-a de clasa II-a rămasă vacantă în urma pensionării preotului Petru Ieremia, cu termen de recurgere de 30 de zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“.

I. Beneficii:

1. Una și jumătate sesiune parohială, constătătoare din 45 jughere pământ, după care alesul preot va plăti dările către stat.
  2. Un intravilan în extensiune de 270 stp.
  3. Birul parohial : 20 litri porumb sfârâmat de fiecare număr de casă.
  4. Stola uzitată.
- Nefind casă parohială alesul se va îngriji singur de locuință.

II. Indatoriri:

1. Preotul ales este obligat a-și împlini toate datorițele preoțești și pastorale, a predica regulat în fiecare Duminecă și sărbătoare și a catehiza la școala primară fără nici o altă remunerație.

Cei ce doresc să ocupe acest post întrucât vor avea cvalificațiunea cerută pentru parohii de clasa II-a, precum și binecuvântarea P. S. S. Episcopului diecezan, își vor înainta cererile Consiliului parohial din Câlnic, prin Prea On. Oficiu protopresbiter al Bocșei-montane.

Reflectanții se vor prezenta cu știrea Prea On. Domn Protopresbiter tractual în vreo Duminecă sau sărbătoare în sfânta biserică, spre a-și arăta dexteritatea în cântare, tipic și oratorie, însă nicidecum în ziua alegerii.

Câlnic, din ședința Consiliului parohial ținută la 3 Martie 1940.

Petru Albeanu
paroh președinte.

1—3

Solomon Modor
secretar.

Publicațiune de licitație.

În baza aprobării Venerabilului Consiliu Eparhial Nr. 5655 E 1939 din 7 Octomvrie 1939 și pe baza planului elaborat de arhitectul Dumitru Boitor, consiliul parohial ort. rom. din Socol publică licitație pentru darea în întreprindere a lucrărilor de zidire a bisericii din com. Socol jud. Caraș, pe ziua de 5 Mai a. c., oră 4 p. m. în localul școlii primare de stat din loc.

- 1) Lucrarea se va da în măsura fondurilor disponibile
- 2) Planul și devizul precum și condițiile generale și speciale se pot vedea la Oficiu Parohial din Socol.
- 3) Concurenții vor înainta deodată cu ofertele închise și vadiul de 6% din prețul oferit în numerar sau efecte.
- 4) Lucrarea va fi dată spre executare numai unui arhitect, inginer sau maestru constructor, care posedă autorizație recerută.
- 5) Concurenților nu li se acordă spese de deplasare

6) Antreprenorul asupra căruia va rămâne lucrarea va plăti impozitul după contract, taxa de 2%, contribuție la casa învățământului industrial precum și toate celelalte, cuprinse în condițiunile de licitație.

7) Consiliul parohial își rezervă dreptul de a preda lucrările acelui antreprenor în care va avea mai mare încredere.

Socol, la 14 Aprilie 1940.

Președinte :
pr. Drăgan Zaharie.

Secretar :
Ioan Crai.

Publicațiune de licitație.

În baza aprobării Venerabilului Consiliu Eparhial Nr. 5860 E din 8 Octomvrie 1939 și pe baza planului elaborat de dl arhitect Dimitrie Boitor, se publică licitație pentru darea în întreprindere a lucrărilor de zidire a bisericii ortodoxe române din comuna Câmpia județul Caraș, pe ziua de 5 Mai 1940 ora 2 p. m. în localul școlii primare de stat din loc.

1) Planul și devizul de spese, condițiunile generale și speciale se pot vedea la oficiul parohial ortodox român din Câmpia.

2) Concurenții vor înainta deodată cu ofertele închise și vadiul de 6% din prețul oferit în numerar sau efecte de stat.

3) La licitație se admit numai arhitecți ingineri și maștri constructori cari posedă autorizație recerută.

4) Concurenții nu pot pretinde spese de deplasare și diurne.

5) Antreprenorul asupra căruia va rămâne lucrarea va suporta impozitul după contract, taxe de 2% contribuție la casa învățământului industrial precum și toate celelalte, cuprinse în condițiile de licitație.

6) Consiliul parohial își rezervă dreptul de a preda lucrarea acelui antreprenor în care va avea cea mai mare încredere.

Câmpia, la 14 Aprilie 1940.

Președinte :
Preot Plinius Oancea.
m. p.

Secretar :
inv. dir. Cezar Răducanu.
m. p.

Judecătoria mixtă Caransebeș, secția c. f.

Nr. 2305/1939 c. f.

Publicațiune de licitație și condițiunile de licitație.

În cauza de executare pornită de urmăritoarea firma „Băncile Bănățene Unite” S. A. din Timișoara contra urmăritului Carol Ligeti (căs. cu Vilma Hertl) dom. în Rusca-Montană, la cererea urmăritoarei judecătoria ordonă licitațiune execuțională în baza art. 144, 146 și 147 din legea LX din 1881, asupra imobilului înscris în c. f. a comunei Rusca-montană (din circumscripția judecătoriai mixte Caransebeș) Nr. coalei cf. 488 sub A. I. 1-2 Nr. top. 1489 casa Nr. 378 cu curte în Intravilan de 88 stp. și Nr. top. 1490 grădină în Intravilan de 138 stp. a cărui preț de strigare va fi 23.988 lei, cu menținerea dreptului de notat asupra acestui imobil sub C. 1 în favoarea Statului Român, privitor la prețul lotului și

spesele de măsurătoare ce se va fixa pentru încasarea creanței de 21.000 lei capital, interese legale, data 6 Iulie 1931, cheltueli de proces și de executare de 2129 lei, fixate până acum și cheltueli de 800 lei fixate acum pentru cererea de licitațiune. Fixează termen pentru ținerea licitațiunii pe ziua de 2 Mai 1940 ora 10 la primăria comunei Rusca-Montană.

Caransebeș, la 13 Decemvrie 1939.

Judecător **Leo Pető.**

I. Ianașiu aj. dir. c. f.
Pentru conformitate :
D. Lăzărel directorul c. f.

Corpul Portăreilor Tribunalului Caransebeș

Port. Nr. 46/1940.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Șef Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș în baza art. 102 din legea LX din 1881 și în baza art. 19 din legea 1908 prin aceasta public, că în urma titlului executor Nr. 602/1939 pus pe biletul la ordin de Judecătoria Urbană din Craiova, efectuată se execuțiunea la 29 Februarie 1940, în favorul urmăritorului Căpitan Nicolae Gheorghiu reprezentat prin Dr. Antoniu Marchescu adv. în Caransebeș pentru suma de lei 15.000 capital și acces., mobilele sechestrate cari s'au prețuit în 28.910 și anume:

1. 12 buc. cutii cu jucării, 2. 4 garnituri pentru copii albe, 3. una păpușă cu cutie mare, 4. 10 buc. cutii cu păpuși, 5. cinci buc. costume de baie, 6. șapte buc. costume pt. baie de bărbați, 7. 30 perechi mănuși de piele pt. dame, 8. 10 buc. haine de copii, 9. 10 buc. svetere pt. copii, 10. 10 buc. cămăși colorate pt. bărbați, 11. 7 buc. fulare, 12. 22 buc. cămăși pt. copii, 13. 25 buc. cămăși pt. copii, 14. una mașină de scris, se vor vinde prin licitație publică.

Deci în urma încheierii Judecătoriai mixtă din Caransebeș sub Nr. 972/1940 G. pentru încasarea creanței de lei 15.000 capital cu interese legale din 1 Aprilie 1939 și spesele de lei 408 stabilite până în prezent, se fixează licitație pe ziua de 6 Maiu 1940 la orele 16 în orașul Caransebeș la prăvălia urmăriților și toți aceia cari au voie a cumpăra sunt invitați cu aceia observare ca mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX 1881, se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'ar mai fi sechestrat și mai înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației, în baza art. 120 a legii LX din 1881, deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 9 Aprilie 1940.

Șef portărel **Dr. C. Stăngu.**

Toți bunii Români

subscriu

Bonuri pentru înzestrarea Armatei!

AVIZ

În comuna bisericească ort. rom. din Silha (jud. Severin) se află un **clopot** de vânzare. Clopotul are tonalitatea „C” în greutate de 224 kgr., în stare bună.

Doritorii de a avea acest clopot să se prezinte la oficiul parohial: Costul Clopotului e circa 35.000 Lei, eventual după buna învoială.

Silha, la 17 Aprilie 1940.

VICTOR POPOVICI
paroh ort. rom.

La „Librăria Diecezană”

din Caransebeș se găsesc următoarele cărți de predici:

Mitropolitul Moldovei Nicodem: „Predici” despre căderea lui Adam, Păcat, Moarte și Înviere. Prețul 200 lei.

P. S. Episcop Vasile: „Praznic Luminat” conține: predici la praznicele împărătești și ale Maicii Domnului. Legat lux 200 lei, broșat 150 lei exemplarul.

Episcop Nicodem: Seminte Evanghelice pt. „Ogorul Domnului” vol. I, conține 75 predici catihetice pt. popor prețul 120 lei.

„ „ Seminte Evanghelice pt. „Ogorul Domnului” vol. V conține 58 cuvântări la postul mare, preț. 120 lei.

„ „ Seminte Evanghelice pt. „Ogorul Domnului” vol. VI, Predici la sârb. împărăt. prețul 170 lei.

„ „ Seminte Evanghelice pt. „Ogorul Domnului” vol. VII, conține cuvântări la sârb. Maica Domnului, Dumineci, etc. prețul 110 lei.

„ „ Seminte Evanghelice pt. „Ogorul Domnului” vol. VIII, conține cuvântări Liturgice prețul 110 lei.

„ „ Seminte Evanghelice pt. „Ogorul Domnului” vol. XII, conține predici pt. tineretul școlar preț. 90 lei.

„ „ „Ogorul Domnului” vol. XIX, Cei perduți, prețul 80 lei.

De vânzare**O c a s ă**

în strada Căilor Ferate No. 25.

Informațiuni la redacție.

Prețul lumânărilor

— având în vedere urcarea prețului cerei curate precum și a fitilului — Fabrica Eparhială de lumânări din Caransebeș a fost nevoită să-l ridice la

390 Lei kilogramul.

Deasemenea prețul fagurilor artificiali, fabricați din ceară curată de albine, este stabilit la 350 Lei kilogramul.

**V I L A
D O B O Ș A N**

DIN BĂILE-HERCULANE.

PROPRIETATEA CONSILIULUI EPARHIAL AL EPARHIEI
ORTODOXE ROMÂNE A CARANSEBEȘULUI.

Otel cu bun renume, aproape de centru. — Apeduct, lumină electrică, serviciu prompt, cu prețuri moderate. — Regiune de o frumusețe rară. — Vila, în fiecare an, stă la dispoziția oaspeților dela începutul lunii Mai până la sfârșitul lunii Octomvrie. — Informațiuni dă:
**ADMIN. VILEI DOBOȘAN
IN BĂILE-HERCULANE.**